

Szegény kisgyermek maradok

*„Jaj, meg ne tudja ez az árva gyermek,
 hogy vannak messze, különös világok,
 s aranyba nyílnak a versailles-i kertek,
 jaj, meg ne tudja és ne lássa őket”
 Kosztolányi Dezső: Még büszkén vallom, hogy
 magyar vagyok*

hogya hinni tudnék nem szöges bakancsban
 látogatnék az elátkozott palotába
 hogya hinnék frakkba öltöztetném
 elátkozott korhadt csontjaikat

hogya hinni tudnék faragott
 lúdtollat a csontkezükbe
 hogya a saját kezükkel húzzák át
 a második világháború okát

hogya hinni tudnék megmásznám
 a legmagasabb hegyet
 ha szívem bírná amely megtöretett
 és friss szelet levegőt szívnék

hogya ne sírjon több magyar gyerek
 hogya erdélyben délen és a felvidéken
 vidám emberek piknikkosárral
 ne osztrák sárral józseffel vagy

mária teréziával és frakkos francia
 brit és amerikai urakkal
 kártyázzak briddzsel vagy tarokkal
 hogya hinni tudnék hogya hinni tudnék

Megírhatatlan családregény

józsi nagybátyám valahol elmaradt
 valahol idegen földet választott nyughelyül
 neki egy pofaszakállas agg
 mert meggondolta megfontolta

hogya hullottak rá a levelek
 nem azok amelyeket könnyel-vérrel
 megírtak de veresek és aranyárgák
 mint amik gurulnak a hadiszállítókhöz

józsi nagybátyám úgy döntött nem jön
 nem jön haza egy földi hazába
 gránát röpítette egyenesen az égbe
 így döntött egy öreg pofaszakállas

miután meggondolta és megfontolta
 így sült el a történelem gavriilo princip
 pisztolya megölt egy magyargyűlölőt
 de a történelem meggondolta-megfontolta

józsi nagybátyám magvaszakadt
 a sors csodája az özvegy utódai
 ma is élnek gyógyítják új háborúk sebeit
 hálát s átkot szórva a civilizációnak

józsi nagybátyám nem érte meg
 nagyapja erdélyben nagyanyja délvidéken
 csonkoltatta volna tagjait trianonban
 veszítve vagy megtartva magyar tudatát

józsi nagybátyám idegen földben
 idegen testeteket mereven ölelve
 csont a csonthoz mint kihalt mamutok
 és jég az örökkévalóság és porrá lesz a föld

józsi nagybátyám nem tudja elpusztul
 a föld és bankárok aranyai veresek és sárgák
 józsi nagybátyám nem tudja bankók
 részvények sok tucat érvényét a nap

a hűlő vörös óriás annullálja vagy távoli tájokról
 kisbolygót küld a világűr s megsemmisül
 a srapnelűzben mert valahol a táguló szemű
 mindenségben meggondolták-megfontolták

Veszélyes március

„Fekete fűvön
betakart a köd.
Nem látom a földre hulló madarakat”
Bak Rita: Tavaszváró

földre hulló madárcseppek ünnepi eső
ködben borong a március öreg vagy fiatal
éppen a pilvax felé járnék harsány külföldiek
a közben hahotázva mit sem tudnak minderről

már kinyomtatták de fáj még a tizenkettedik
a legkevésbé reményteljes
új s nagyon idegen hatalom sompolyog
mosolyát fekete szakállába rejti

micsoda fogak disznót nem de téged felőrölnek
és egy balga nőn múlik európa elrablása

*

hercegem az esernyő alatt
látod folyik a műsor a magyar remél
talpra ha idén is elszavalják
saját hazánkban rabok nem leszünk

Assisi Szent Ferenc (Hommage à Turi Endre), zománc, 1996